

Zadeva C-866/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

27. november 2019

Predložitevno sodišče:

Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska)

Datum predložitvene odločbe:

19. september 2019

Tožeča stranka:

SC

Tožena stranka:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I. Oddział w Warszawie Wydział
Realizacji Umów Międzynarodowych

Predmet postopka v glavni stvari

Postopek v zvezi s tožbo osebe SC zoper Zakład Ubezpieczeń Społecznych I. Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych (zavod za socialno zavarovanje I oddelek v Varšavi, enota za izvajanje mednarodnih pogodb) zaradi višine pokojnine.

Predmet in pravna podlaga vprašanja za predhodno odločanje

Predmet: razlaga člena 52(1)(b) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinacija sistemov socialne varnosti.

Pravna podlaga: člen 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 52(1)(b) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti razlagati tako, da pristojni nosilec:

(a) v skladu z nacionalno zakonodajo upošteva neprispevna obdobja, ki ne presegajo tretjine seštevka prispevnih obdobj, dopoljenih v skladu z nacionalno zakonodajo in zakonodajo drugih držav članic, tako pri določitvi teoretičnega (i) kot tudi dejanskega zneska dajatve (ii); ali

(b) v skladu z nacionalno zakonodajo upošteva neprispevna obdobja, ki ne presegajo tretjine seštevka prispevnih obdobj, dopoljenih v skladu z nacionalno zakonodajo in zakonodajo drugih držav članic, samo pri določitvi teoretičnega (i), ne pa tudi pri določitvi dejanskega zneska dajatve (ii); ali

(c) pri določanju teoretičnega (i) in dejanskega zneska pokojnine (ii) ne upošteva zavarovalnih obdobj v drugi državi članici pri izračunu omejitve neprispevnih obdobj, določenih v nacionalni zakonodaji?

Navedene določbe prava Unije

Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72) (v nadaljevanju: Uredba 883/2004).

Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).

Sklep št. H6 z dne 16. decembra 2010 v zvezi z uporabo nekaterih načel glede seštevanja dob v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL 2011, C 45, str. 5) (v nadaljevanju: Sklep št. H6).

Navedena nacionalna zakonodaja

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zakon z dne 17. decembra 1998 o pokojninah iz sklada za socialna zavarovanja, Dz. U. 2018, pozicija 1270, s spremembami, v nadaljevanju: pokojninski zakon).

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie (v nadaljevanju: „pokojninski organ“) je z odločbo z dne 24. februarja 2014 osebi SC

(zavarovanec) v skladu z določbami ustawy emerytalnej (zakon o pokojninskih zavarovanjih) in Uredbe št. 883/2004 dodelil pokojnino od 5. novembra 2013.

- 2 Pokojninski organ je pri določanju pravice do pokojnine uporabil naslednjo metodo. Najprej je določil število poljskih prispevnih obdobj (104 mesece). Nato je v zavarovalnem obdobju upošteval poljska neprispevna obdobja, kar ustreza tretjini poljskih prispevnih obdobj (34 mesecev). Nazadnje, ker zavarovanec na podlagi poljskih zavarovalnih obdobj ni dopolnil najnižjega zavarovalnega obdobja, je z namenom pridobitve pravice do pokojnine k zavarovalnemu obdobju, dopolnjenemu na Poljskem, dodal prispevna obdobja, dopolnjena na Nizozemskem (269 mesecev).
- 3 Tako določeno zavarovalno obdobje (domača prispevna obdobja + domača neprispevna obdobja + tuja prispevna obdobja) se je nato upoštevala pri izračunu teoretičnega zneska pokojnine na podlagi člena 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004. Dejanski znesek pokojnine je bil izračunan glede na razmerje med 138 meseci poljskih zavarovalnih obdobj (prispevnih in neprispevnih v višini tretjine domačih prispevnih obdobj) in 407 seštetimi poljskimi in tujimi (nizozemskimi) zavarovalnimi obdobji. Na podlagi tega je bilo izračunano, da bi moral zavarovanec od teoretične pokojnine v višini 974,78 PLN prejeti 33,9 % tega zneska, to je 335,81 PLN.
- 4 Zavarovanec je zoper odločbo vložil tožbo, v kateri je med drugim zahteval večjo vključitev poljskih obdobj, za katera se ne plačujejo prispevki. Sąd Okręgowy w Warszawie (regionalno sodišče v Varšavi, Poljska) je s sodbo z dne 19. novembra 2015 tožbo zavrnilo.
- 5 Zavarovanec se je zoper sodbo Sądu Okręgowego w Warszawie (regionalnega sodišča v Varšavi) pritožil. Sąd Apelacyjny w Warszawie (višje sodišče v Varšavi, Poljska), ki se je sklicevalo na sodbo Sodišča z dne 3. marca 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114 (v nadaljevanju: sodba Tomaszewska), je s sodbo z dne 9. avgusta 2017 spremenilo izpodbijano sodbo tako, da je za izračun zneska pokojnine, ki pripada zavarovancu, sprejelo kot dokazana neprispevna obdobja v višini tretjine prispevnih obdobj, izračunanih glede na seštevek prispevnih obdobj, dopolnjenih na Poljskem in na Nizozemskem.
- 6 Pokojninski organ je zoper sodbo Sądu Apelacyjnego w Warszawie (višje sodišče v Varšavi) vložil kasacijsko pritožbo v delu, v katerem je navedeno sodišče pokojninskemu organu odredilo, naj pri izračunu pokojnine v skladu s členom 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 v večji meri upošteva poljska neprispevna zavarovalna obdobja zavarovanca.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 7 Zavarovanec pokojninskemu organu očita, da pri določanju zneska pokojnine, ki se izplačuje zavarovancu, ni uporabil člena 45 Uredbe št. 1408/71, kakor se ta razlaga v sodbi Tomaszewska. Upošteval je namreč tretjino neprispevnih obdobj,

izračunanih samo glede na prispevna obdobja, dopolnjena na Poljskem, v skladu s sodbo Tomaszewska pa bi moral ta obdobja upoštevati v višini tretjine celotnega prispevnega obdobja, dopoljenega na Poljskem in Nizozemskem.

- 8 Pokojninski organ pa trdi, prvič, da se razlaga člena 45 Uredbe št. 1408/71 v obravnavani zadevi ne uporablja. Da bi zavarovanec pridobil pravico do pokojnine, je namreč zadostovalo, da se k poljskim zavarovalnim obdobjem (prispevnim in neprispevnim, in sicer v višini tretjine domačih obdobj, za katera se plačujejo prispevki) dodajo zavarovalna obdobja, dopolnjena v drugi državi članici. Po mnenju pokojninskega organa se sodba Tomaszewska uporablja le, če se pri uporabi metode izračuna zavarovalnega obdobja, kot je bilo upoštevano v obravnavani zadevi, izkaže, da zavarovanec ni dopolnil zahtevanega minimalnega zavarovalnega obdobja. Šele nato se lahko domačim prispevnim obdobjem prištejejo tuja prispevna obdobja in se glede na seštevek domačih in tujih zavarovalnih obdobj izračuna največji delež domačih neprispevnih obdobj (tretjina prispevnih obdobj). Drugič, sodba Tomaszewska se nanaša na razlago člena 45(1) Uredbe št. 1408/71 (ki mu ustreza člen 6 Uredbe št. 883/2004) in ne člena 46(2) Uredbe št. 1408/71 (ki mu ustreza člen 52 Uredbe št. 883/2004). Tretjič, uporaba razlage člena 45(1) Uredbe št. 1408/71, sprejete v sodbi Tomaszewska, bi privedla do dejstva, da bi se poljska neprispevna obdobja upoštevala v večji meri kot v poljski zakonodaji, kar bi po eni strani vodilo k povečanju deleža poljskega sistema za socialno varnost v pokojnini zavarovanca in po drugi strani k zmanjšanju deleža zavarovalnega sistema druge države članice, v katerega je zavarovanec prispevke plačeval veliko dlje kot v poljski sistem. Četrtič, iz točke 2 Sklepa št. H6 izhaja, da se obdobja, ki so jih sporočile zavarovalne institucije drugih držav članic, seštejejo brez upoštevanja njihove vrednosti, zato poljske zavarovalne institucije ni mogoče zavezati, da bo upoštevala domača zavarovalna obdobja v večji meri (zaradi dodajanja tujih obdobj), kot to izhaja iz nacionalne zakonodaje.

Kratka obrazložitev predloga

- 9 Po mnenju vrhovnega sodišča je mogoče člen 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 razlagati na tri načine, kar se odraža v vsebini vprašanja za predhodno odločanje.
- 10 Prva možnost razlage temelji na sodbi Tomaszewska. Iz te sodbe izhaja, da je treba člen 45(1) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da „mora pristojni nosilec zadevne države članice pri določitvi minimalne zavarovalne dobe, ki se na podlagi nacionalnega prava zahteva za to, da delavec migrant pridobi pravico do starostne pokojnine, upoštevati – da bi določil mejo, ki je ne morejo preseči neprispevne dobe v razmerju do prispevnih dob, kot je ta, ki jo določajo predpisi te države članice – vse zavarovalne dobe, dopolnjene v času poklicne kariere delavca migranta, skupaj z dobami, ki so bile dopolnjene v drugih državah članicah“. To razlago je Sąd Apelacyjny w Warszawie (višje sodišče v Varšavi) uporabilo tudi za določitev zneskov iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004.

- 11 Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) ugotavlja, da je v skladu s členom 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 teoretični znesek pokojnine enak pokojnini, za katero bi lahko zadevna oseba zaprosila, če bi bila vsa zavarovalna obdobja, dopolnjena po zakonodaji drugih držav članic, dopolnjena na podlagi zakonodaje, ki se uporablja na dan dodelitve pokojnine. Po mnenju vrhovnega sodišča je v citirani določbi Uredbe št. 883/2004 povzeta rešitev, sprejeta v členu 45(1) Uredbe št. 1408/71 (zdaj člen 6 Uredbe št. 883/2004). To posledično pomeni, da jo je mogoče razlagati v skladu s stališči, izraženimi v sodbi Tomaszewska.
- 12 V členu 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 je jasno navedeno, da je treba pri izračunu teoretičnega zneska pokojnine sprejeti pravno fikcijo, po kateri je treba vsa zavarovalna obdobja, dopolnjena v drugih državah članicah, obravnavati, kot da bi bila dopolnjena na Poljskem. Ker poljska zakonodaja temelji na rešitvi, v skladu s katero se najprej seštejejo prispevna obdobja in se šele nato določi omejitev neprispavnih obdobj na tretjino, sprejetje omenjene pravne fikcije in uporaba obrazložitve, sprejete v sodbi Tomaszewska, privede do sklepa, da je treba najprej sešteti poljska in nizozemska prispevna obdobja in šele nato izračunati tretjino prispevnih obdobj kot zgornjo mejo poljskih neprispavnih obdobj. Teoretični znesek pokojnine se tako poveča, saj se podaljša skupno zavarovalno obdobje, ki se upošteva pri njenem določanju.
- 13 V obravnavani zadevi bi to pomenilo podaljšanje tega obdobja s 407 na 445 mesecev (104 mesecev prispevnih obdobj + 72 mesecev neprispavnih obdobj, omejenih na tretjino, izračunano glede na seštevek domačih in nizozemskih prispevnih obdobj, ki znaša 373 mesecev poljskih + 269 nizozemskih prispevnih obdobj).
- 14 Z uporabo te utemeljitve v obravnavanem primeru se poveča višina upoštevanih poljskih neprispavnih obdobj. S tem se „dolžina zavarovalnih obdobj“, dopoljenih na Poljskem, v primerjavi s skupno dolžino zavarovalnih obdobj, dopoljenih po poljski in nizozemski zakonodaji (člen 52(1)(b)(ii) Uredbe št. 883/2004), poveča s 138 mesecev (104 mesecev prispevnih obdobj + 34 mesecev neprispavnih obdobj) na 176 mesecev (104 mesecev prispevnih obdobj + 72 mesecev neprispavnih obdobj). Posledično se poveča tudi delež pokojnine, ki naj bi jo plačeval poljski organ (kot del sorazmerne dajatve), ki se poveča s 33,9% na 39,5% (176:445 namesto 138:407 mesecev). Poljski organ bi tako zavarovancu plačeval višjo pokojnino.
- 15 Takšna razlaga člena 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 vključuje predpostavko, da se sodba Tomaszewska uporablja ne samo za pridobitev pravice do pokojnine, ampak tudi za izračun njenega zneska. Tako predpostavko podpira ohranjanje skladnosti med pravili za izračun pokojninske dobe, potrebne za pridobitev pravice do pokojnine, in pravili za izračun zavarovalnega obdobja za izračun zneska pokojnine.
- 16 Ker je v sodni praksi Sodišča že uveljavljeno, da je mogoče navedbo „kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja“ iz člena 45 Uredbe št. 1408/71

(zdaj člen 6 Uredbe št. 883/2004) razumeti tako, da naj bi poljski pokojninski organ upošteval poljska neprispevna obdobja v najvišjem znesku tretjine poljskih in tujih prispevnih obdobj, potem je treba podobno navedbo iz člena 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 („če bi bile vse zavarovalne dobe [...] dopolnjene po zakonodaji [...]“) razlagati enako. V obeh primerih gre za pravno fikcijo, v skladu s katero se zavarovalna obdobja v drugih državah članicah obravnavajo, kot da gre za zavarovalna obdobja, dopolnjena na Poljskem.

- 17 Zdi se, da je člen 52 Uredbe št. 883/2004 tako razlagalo Sodišče v točki 42 sodbe z dne 7. decembra 2017, *Zaniewicz-Dybeck*, C-189/16 (EU:C:2017:946). V tej točki navaja, da iz določbe iz Uredbe št. 1408/71, ki ustreza navedeni določbi, izhaja, da pristojni nosilec izračuna teoretični znesek pokojnine, do katere je oseba upravičena tako, „kot če bi bile vse delovne dobe, ki jih je dopolnila v različnih državah članicah, dopolnjene v državi članici pristojnega nosilca“. V drugih sodbah Sodišče navaja: „[...] kot da bi zavarovanec vso poklicno dejavnost opravil izključno v zadevni državi članici“ (sodbe z dne 21. julija 2005, *Koschitzki*, C-30/04, EU:C:2005:492, točka 27; z dne 21. februarja 2013, *Concepción Salgado González*, C-282/11, EU:C:2013:86, točka 41, in z dne 26. junija 1980, *Menzies*, 793/79, EU:C:1980:172, točka 10).
- 18 Sodišče se poleg tega strinja, da načelo domačega obravnavanja ne pomeni izključevanja iz zavarovalnih obdobj tistih obdobj, ki so bila dopolnjena v drugi državi članici (npr. obdobje služenja vojaškega roka, sodba z dne 15. decembra 1993, *Fabrizii in drugi/Office national des pensions*, C-113/92, EU:C:1993:930, točka 25), tudi če se ta obdobja po zakonodaji države članice pristojnega nosilca ne upoštevajo. To stališče lahko pomeni – *a contrario* – da se poljska neprispevna obdobja upoštevajo v večji meri, kot to izhaja iz nacionalne zakonodaje.
- 19 Na takšno razlago člena 52 Uredbe št. 883/2004 kaže tudi splošno načelo Sodišča pri razlagi določb te uredbe, v skladu s katerim bi bilo treba določbe tega akta razlagati glede na namen, določen v členu 45 PDEU (prejšnji člen 39 [48] PES). Ta cilj pomeni, da „delavci migranti ne smejo utrpeti znižanja zneska svojih socialnovarstvenih dajatev zato, ker so izvrševali pravico do prostega gibanja“ (sodba z dne 21. februarja 2013, *Concepción Salgado Gonzalez*, C- 282/11, EU:C:2013:86, točka 43 in v njej navedena sodna praksa), kar pomeni, da se pri uporabi določb o harmonizaciji ne sme poslabšati položaj migranta (sodbe z dne 17. decembra 1998, *Aristóteles Grajera Rodriguez*, C-153/97, EU:C:1998:615, točka 17; z dne 9. oktobra 1997, *Antonio Naranjo Arjona*, C-31/96, C-32/96 in C-33/96, ECLI: EU:C:1997:475, točka 22, in z dne 9. avgusta 1994, *Reichling proti INAMI*, C-406/93, EU:C:1994:320, točke od 21 do 24).
- 20 Vrhovno sodišče dalje ugotavlja, da je Sodišče že ugotovilo, da je namen člena 46 Uredbe št. 1408/71 „zagotoviti delavcu maksimalen teoretični znesek, ki bi ga lahko zahteval, če bi bile vse zavarovalne dobe dopolnjene v zadevni državi“ (sodba z dne 21. julija 2005, *Koschitzki*, C-30/04, EU:C:2005:492, točka 28). Za dosego tega cilja je treba upoštevati neprispevna obdobja glede na skupni seštevek

prispelnih obdobjih, dopolnjenih v skladu s zakonodajo o socialni varnosti pristojnega nosilca ter v drugih državah članicah (sodba z dne 18. februarja 1992, Antonietta Di Prinzio, C-5/91, EU:C:1992:76, točka 56).

- 21 Druga možnost razlage temelji na domnevi, da sodba Tomaszewska le delno vpliva na razlago člena 52 Uredbe št. 883/2004. Obrazložitev, ki jo je Sodišče sprejelo v tej sodbi, se uporablja le pri določitvi teoretičnega zneska [člen 52(1)(b)(i) Uredbe št. 883/2004], ker je v tej določbi izrecno navedeno, da je treba ta znesek izračunati ob predpostavki pravne fikcije, da je zavarovanec vsa upoštevana zavarovalna obdobja dopolnil na Poljskem. Ta razlaga pa se ne uporablja za izračun dejanskega zneska. Vendar to zahteva takšno razlago člena 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004, v skladu s katero bi bilo treba razmerje med zneskom, ki ga izplačujeta pristojna nosilca dveh držav članic, določiti tako, da se ločeno seštejejo zavarovalna obdobja v vsaki državi članici (po pravilih, ki veljajo v teh državah članicah), v kateri je bil zavarovanec vključen v socialno zavarovanje, in z uporabo različnih pravil za izračun teoretičnega in dejanskega zneska.
- 22 Takšna razlaga člena 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 se lahko opira na dejstvo, da je v tej določbi govora o tem, da se upoštevajo samo zavarovalna obdobja, dopolnjena v skladu z nacionalno zakonodajo pristojnega nosilca (v tem primeru poljskega). Ta obdobja se nato primerjajo s skupno dolžino zavarovalnih obdobjih, dopolnjenih v skladu z zakonodajo vseh držav članic, ki je veljala za zavarovanca med poklicno kariero.
- 23 Ta razlaga se morda zdi sporna. V skladu z njo se za določitev zavarovalnega obdobja za izračun teoretičnega zneska pokojnine in za izračun dejanskega zneska pokojnine, ki ga je treba izplačati, uporabljajo različna pravila. Pri izračunu teoretičnega zneska pokojnine se domača in tuja prispevna obdobja seštejejo, da se določi zgornja meja za upoštevna domača neprispelna obdobja. Pri izračunu dejanskega zneska pokojnine se bodo za skupno zavarovalno dobo upoštevala le zavarovalna obdobja, dopolnjena po zakonodaji vsake od držav članic, pri čemer se bodo ta obdobja seštela ločeno. V tej zadevi bi za izračun teoretičnega zneska zavarovalna doba znašala 445 mesecev, za izračun dejanskega zneska pa le 407 mesecev. Znesek teoretične in dejanske pokojnine, ki jo plača poljski pokojninski organ, bi se povečal. Po drugi strani pa se delež poljskega sistema socialne varnosti pri financiranju pokojnine zavarovanca ne bi povečal, ker bi namesto 39,5 %, uporabljenih v prvem primeru, znašal 33,9 %.
- 24 K sprejetju takšne razlage člena 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 navaja stališče, izraženo v sodbi z dne 26. junija 1980 Menzies (793/79, EU:C:1980:172), v kateri je navedeno, da se za izračun teoretične pokojnine upoštevajo določena zavarovalna obdobja, ki se pa ne upoštevajo več za izračun dejanske pokojnine (točka 12 te sodbe in sodba z dne 3. oktobra 2002, Angel Barreira Perez, C-347/00, EU:C:2002:560, točka 32).

- 25 Tretja razlaga pa predvideva, da se sodba Tomaszewska uporablja le za pridobitev pravice do pokojnine, ne pa za izračun njene višine. V takih primerih se zavarovalna obdobja v drugi državi članici sploh ne upoštevajo pri izračunu omejitve (tretjina prispevnih obdobj) neprispevnih obdobj, upoštevanih pri izračunu zneska pokojnine.
- 26 Takšen pristop, ki ga zagovarja pokojninski organ, lahko temelji na razlikovanju Sodišča med pravili za pridobitev pravice do pokojnine in pravili za izračun njene višine (sodba z dne 12. septembra 1996, Lafuente Nieto/Instituto Nacional de la Seguridad Social and Thesoreria General de la Seguridad Social, C-251/94, EU:C:1996:319, točka 49) in v točki 2 Sklepa št. H6. Vendar sta bila navedena sodba in sklep izdana pred sodbo Tomaszewska.
- 27 Sprejetje tretje možnosti razlage je mogoče utemeljiti s tem, da člen 6 Uredbe št. 883/2004 (ki ustreza členu 45(1) Uredbe št. 1408/71) določa upoštevanje zavarovalnih obdobj v drugi državi članici, „v potrebni meri“. Ker je načelo, da mora pristojni nosilec države članice upoštevati ta obdobja le „v potrebni meri“, se lahko domneva, da se sodba Tomaszewska uporablja samo pri takih dejstvih, v katerih zavarovanec na podlagi ločeno seštetih zavarovalnih prispevnih obdobj in zavarovalnih neprispevnih obdobj iz vsake države članice, v kateri je bil zavarovan, ne more pridobiti pravice do pokojnine. V obravnavanem primeru pa je zavarovanec pridobil pravico do pokojnine, ne da bi bilo treba uporabiti takšen izračun zavarovalnega obdobja, kot je bilo v sodbi Tomaszewska, zato za upoštevanje obdobja, potrebnega za pridobitev pravice do pokojnine, ni bilo treba upoštevati zavarovalnega obdobja v drugi državi članici. Člen 52(1)(b) Uredbe št. 883/2004 je torej mogoče razlagati tako, da kadar za pridobitev pravice do pokojnine ni bilo treba upoštevati zavarovalnega obdobja iz druge države članice, potem se to obdobje ne upošteva pri določitvi dolžine domačega zavarovalnega obdobja (kot seštevka domačih prispevnih obdobj in domačih neprispevnih obdobj do največ tretjine domačih in tujih prispevnih obdobj).